

VIRIDAE: BEDREIGING VAN DE EEUW

Eric van Schijndel heeft achtereenvolgens fysiotherapie, orthopedische geneeskunde, manuele therapie, acupunctuur, homeopathie en orthomoleculaire geneeskunde gestudeerd en is daarnaast gespecialiseerd in o.a. elektro-acupunctuur, Prognos, IDT, bioresonantie en Mind Body Coaching. Hij heeft al 37 jaar een praktijk en geeft regelmatig wereldwijd trainingen.

Intelligent vergif

Van alle micro-organismen zijn virussen het kleinste (25-300 nm) en het vreemdste. Deze levenloze chemische pakketjes eten en groeien niet en worden pas actief als ze binnendringen in een levende cel (gastheer) om zich te vermeerderen. Toch hebben virussen energie en een zekere mate van intelligentie en geheugen. Als virussen een cel binnen dringen, wordt hun gastheer vaak ziek. In het latijn betekent virus vergif. Bij een groot aantal acute en chronische ziekten spelen virussen een belangrijke rol. Een virus is een soort **chemisch pakketje** met een kern die één of meer strengen nucleïnezuur (DNA of RNA) bevat met de gegevens voor het maken van meer virussen. Daaromheen zit een soort beschermend eiwitomhulsel met stekels, waarmee het virus zich aan het oppervlak van een gastheer cel kan hechten. Het eiwitomhulsel kan verschillende vormen hebben met rechte kanten of veel minder regelmatigheid. Virussen kunnen cellen binnendringen van dieren, planten, schimmels, bacteriën en parasieten. Virussen kunnen zichzelf niet verplaatsen en worden naar een nieuwe gastheer overgebracht in druppeltjes in de lucht, in water of voedsel, in besmet bloed of door insecten.

Virusinfecties kunnen onschuldige gevolgen hebben, zoals verandering van kleur bij een bloem. Maar vaak veroorzaken virussen ziekten als ze zich vermenigvuldigen en zich verspreiden uit besmette cellen. Een verkoudheid wordt gemakkelijk overwonnen en ook ziekten zoals de bof en mazelen worden meestal ook eenvoudig door ons immuunsysteem overwonnen. Maar er kunnen gevaarlijke nieuwe varianten ontstaan die ons immuunsysteem niet herkent. In 1919 veroorzaakte een nieuw griepvirus meer dan 20 miljoen doden. Naar schatting zijn er minstens 5000 virussen die allemaal in meer of mindere mate klachten kunnen geven. Veelvoorkomende virussen die pathogeen kunnen worden en zeer langdurig restklachten geven, zijn bijv. Cytomegalie, Epstein-Barr, Coxsackie, Hepatitis, Influenza, Adeno, RS (respiratoir syncytieel), Polio, Rubella en Herpes.

Van een **viruspandemie** is sprake als het virus wereldwijd voorkomt en er sprake is van een ernstig bedreigende situatie voor de volksgezondheid. In de regio Wuhan in China startte in december 2019 een uitbraak van een nieuw coronavirus, ook wel SARS (Severe Acute Respiratory Syndrome) CoV coronavirus-2 genoemd. Het virus kan de ziekte **COVID-19** veroorzaken. In Nederland, maar ook wereldwijd, worden er maatregelen genomen om verdere verspreiding van het virus tegen te gaan. Mensen met het nieuwe coronavirus hebben koorts en luchtwegklachten, zoals hoesten of kortademigheid. Dit nieuwe coronavirus wijkt af van de bekende coronavirussen die bij mensen voorkomen en kan zeer veel mensen ziek maken en slachtoffers eisen. Het is geen eenvoudige griep of verkoudheidsvirus en zeker niet te onderschatten. Op dit moment is er sprake van een pandemie door dit coronavirus. Er wordt in het algemeen gesteld dat hoe gezonder men is en hoe sterker het immuunsysteem, des te gemakkelijker dit virus overwonnen kan worden.

Virusepidemieën onder mensen, dieren en planten zijn uit biologisch oogpunt functioneel. Net als bij andere infecties vormen zij een mechanisme dat overbevolking tegengaat. Hoe dichter de individuen van een soort op elkaar leven, des te groter is de kans op besmetting. **De vuistregel is: zeer dodelijk is weinig besmettelijk en zeer besmettelijk is weinig dodelijk.** Dit is het gevolg van de afhankelijkheid van virussen van levende gastheer cellen om zich te kunnen vermenigvuldigen. Gaat de gastheer snel dood door het nieuwe virus, dan zal het desbetreffende virus zich daardoor slecht kunnen verspreiden.

Viruscategorieën

Virussen worden officieel ingedeeld in 18 categorieën: Papovaviridae, Adenoviridae, Herpesviridae, Poxviridae, Hepadnaviridae, Parvoviridae, Reoviridae, Calciviridae, Picornaviridae, Paramyxoviridae, Orthomyxoviridae, Rhabdoviridae, Retroviridae,

Arenaviridae, Coronaviridae, Bunyaviridae, Flaviviridae en Togaviridae.

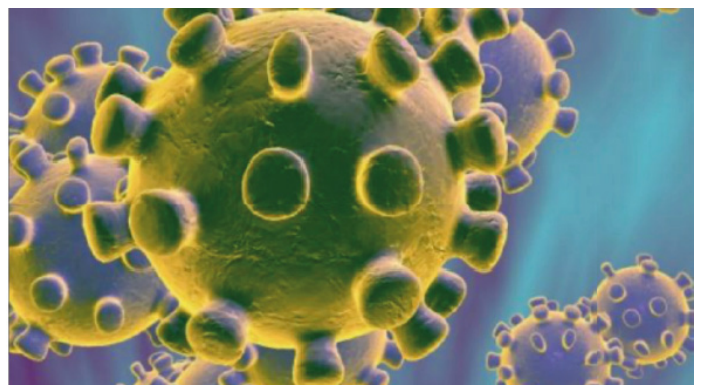
Chronische klachten

Chronische klachten ten gevolge van pathogene virusactiviteit zijn:

- bovenste luchtwegen, zoals chronische rhinitis, sinusitis, tonsillitis en conjunctivitis;
- recidiverende otitis media;
- postviraal syndroom ten gevolge van bijv. sluimerend influenza virussen;
- onderste luchtwegen, zoals acute bronchitis, bronchiolitis (meestal RSV);
- gastro-enteritis ten gevolge van rotavirus en Norwalklike virus (Caliciviridae);
- eczeem, bijv. ten gevolge van sluimerende virussen, zoals parovirus B19, rubellavirus, HHV 6 en 7 virus (6e en 7e ziekte) en Echovirussen;
- wratten, bijv. ten gevolge van human papillomavirussen 1 t/m 4, 16 en 18;
- koortslip (herpes simplex en herpes labialis virus) en gordelroos (herpes zoster virus);
- chronische infecties van gewrichten ten gevolge van sluimerende virussen;
- virale seksueel overdraagbare aandoeningen, zoals herpes genitalis;
- lymfadenopathieën, mononucleosis infectiosa bijv. ten gevolge van het Epstein-Barr virus en cytomegalie;
- HIV ten gevolge van het humane immunodeficiëntie virus en virale hepatitis;
- hypothalamus syndroom, veelal in combinatie met andere oorzaken, en
- bij zeer veel chronische klachten is er sprake van een sluimerende virusactiviteit, zoals bij fibromyalgie en chronisch vermoeidheid syndroom (ME).

Een virus verdedigt zich tegen het immuunsysteem door:

- mutatie, waardoor de bestaande antilichamen tegen het virus niet werkzaam zijn;
- MHC-remming (Major Histocompatibility Complex remming) met het gevolg dat het virus zich in de cel bevindt zonder dat het door een CT-cel geëlimineerd wordt;
- capping, dat wil zeggen dat het virus het antilichaam afstoot, waardoor het de cel kan binnendringen en niet meer gemarkeerd is, en
- de afweercel te gebruiken als gastheer cel (HIV). Epstein-Barr en sommige herpes virussen kunnen B-lymfocyten als gastheer cel gebruiken, terwijl mazelen, HIV, Human T lymphotropic virus 1 en 2 en sommige andere herpes virussen T-lymfocyten als gastheer kunnen gebruiken. HIV en cytomegalie kunnen macrofagen als gastheer cel gebruiken.

Virussen zijn zo gevaarlijk, omdat:

- ze de cel programmeren en het immuunsysteem dit dan niet meer uit kan schakelen zonder de cel te vernietigen;
- er geen middelen zijn om deze celprogrammering op te heffen;
- virussen snel muteren;

- ze in DNA en RNA-fragmenten uiteen kunnen vallen die kleiner en nog virulenter zijn;
- ze het immuunsysteem verzwakken;
- ze atypische psychische symptomen veroorzaken;
- ze de meest chronische recidiverende ziektes veroorzaken;
- ze erfelijk zwakke plekken activeren, waardoor latent aanwezige ziektes manifest worden, zoals autoimmuunstoringsen, en ze pandemieën kunnen veroorzaken die zeer bedreigend voor de mens zijn.